

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ तैश्चिच्छन्नाज्ञैः विस्फुरद्भिः तेषां शरीरादुच्छलद्भीरुक्तबिन्दुभिरित्यर्थः असेः शोणितार्द्रस्य उद्यमनात्मुष्टिद्वारालोहितधाराबाहुमूलमायाति यत्रासिः क्षिप्यते ततोऽपि स्थानात् रक्तबिन्दव उच्छलन्ति तै
 तथैव गुल्मे संप्रेक्ष्य शयानां मध्यगौल्मिकान् ॥ श्रान्तान् व्यस्तायुधान् सर्वान् क्षणेनैव व्यपोथयत् ॥ ४१ ॥ यो धानश्चान् द्विपांश्चैव प्राच्छिन्नत्सवरासिना ॥ रुधिरो
 क्षितसर्वाङ्गः कालसृष्टइवातकः ॥ ४२ ॥ विस्फुरद्भिश्चैतैर्द्रौणिनिस्त्रिशस्योद्यमेन च ॥ आक्षेपणेन चैवासेस्त्रिधारक्तोक्षितो भवत् ॥ ४३ ॥ तस्य लोहितरक्तस्य दी
 मखड्गस्य युध्यतः ॥ अमानुषइवाकारो बभौ परमभीषणः ॥ ४४ ॥ ये त्वजाग्रतः कौरव्यतेऽपि शब्देन मोहिताः ॥ निरीक्ष्यमाणा अन्योन्यं दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रविब्यथुः ॥
 ॥ ४५ ॥ तद्रूपं तस्य ते दृष्ट्वा क्षत्रियाः शत्रुकर्षिणः ॥ राक्षसं मन्यमानास्तं नयनानि न्यमीलयन् ॥ ४६ ॥ स घोररूपो व्यचरत् कालवच्छिबिरेततः ॥ अपश्यद्वापदी
 पुत्रानवशिष्टांश्च सोमकान् ॥ ४७ ॥ तेन शब्देन वित्रस्ता धनुर्हस्ता महारथाः ॥ धृष्टद्युम्नं हतं श्रुत्वा द्रौपदेया विशांपते ॥ ४८ ॥ अवाकिरन् शरव्रातैर्भारद्वाजमभी
 तवत् ॥ ततस्तेन निनादेन संप्रबुद्धाः प्रभद्रकाः ॥ ४९ ॥ शिलीमुखैः शिखंडीचद्रोणपुत्रं समादिदन् ॥ भारद्वाजः स तान् दृष्ट्वा शरवर्षाणि वर्षतः ॥ ५० ॥ ननादव
 लवन्नादं जिघांसुस्तांस्तान् महारथान् ॥ ततः परमसंकुद्धः पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ५१ ॥ अवरुद्धरथोपस्थात्त्वरमाणो भिदुद्रुवे ॥ सहस्रचंद्रविमलं गृहीत्वा चर्मसंयुगे
 ॥ ५२ ॥ खड्गं च विमलं दिव्यं जातं रूपपरिष्कृतं ॥ द्रौपदेयान् भिदुद्रुत् खड्गेन व्यधमद्वली ॥ ५३ ॥ ततः स नरशार्दूलः प्रतिविध्यं महाहवे ॥ कुक्षिदेशे वधीद्राजन् सह
 तोन्यपतद्भुवि ॥ ५४ ॥ प्राप्तेन विध्वा द्रौणिनितु सुतसोमः प्रतापवान् ॥ पुनश्चासिं समुद्यम्य द्रोणपुत्रमुपाद्रवत् ॥ ५५ ॥ सुतसोमस्य सासितं बाहुं छित्वा नरर्षभ ॥
 पुनरप्याहनत्पार्श्वं सभिन्नहृदयोपतत् ॥ ५६ ॥ नाकुलिस्तु शतानीकोरथचक्रेण वीर्यवान् ॥ दोष्यां मुक्षिप्य वेगेन वक्षस्येन मताडयत् ॥ ५७ ॥ अताडयच्छ
 तानीकं मुक्तचक्रं द्विजस्तुसः ॥ स विद्वल्लोययौ भूमिततोऽस्या पाहरच्छिरः ॥ ५८ ॥ श्रुतकर्मा तुपरिघं गृहीत्वा समताडयत् ॥ अभिद्रुत्य ययौ द्रौणिं सव्ये सफलके भृ
 शं ॥ ५९ ॥ स तु तं श्रुतकर्माणमास्ये जघ्ने वरासिना ॥ सह तोन्यपतद्भूमौ विमूढो विकृताननः ॥ ६० ॥ तेन शब्देन वीरस्तु श्रुतकीर्त्तिर्महारथः ॥ अश्वत्थामानमासा
 द्य शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ६१ ॥ तस्यापि शरवर्षाणि चर्मणा प्रतिवार्यसः ॥ सकुंडलं शिरः कायात् भ्राजमानमुपाहरत् ॥ ६२ ॥

स्त्रिभिः प्रकारैरुक्ताक्षितो न तु स्वदेहस्यान्येन प्रहारादित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 यदित्यन्वयः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

